

hvilken, kindrar människan från
Syndskämedelen. Den som har dygden
till Salighets grund, behåller icke
någon Nåd.

§ 79. I andra rummet förekommer
med den döda Thron, eller ett falskt
förlöfande på Guds Nåd, utan liknelse
till ångor och bättring, denna falska
Salighets grund. En nu för tiden
den rådande Religionen i Luther-
ska kyrkan, och denna falska
grund är förmänt anledningen
till den öfverhandtagande demoni-
sationen ibland menas af fal-
skhet. Med den döda Thron i Heru-
kan man vara både tref och hö-
ra, fylldhund, kläskängla ja till
och med machedare, och ändå van-
ta sig Saligheten.

§ 80. Andra falska Salighets
grunder äro mindre allmänna
likenväl finnas det många fattiga,
som hafva fattigdomens till Sa-
lighets grund. Dessa tänka på
Emedan Gud har gjort oss
här i tiden fattig, vi må
han dermed äfsta oss

lycka i Evigheten; och han vore
icke Gud, om icke han kunde göra
mig salig i evigheten.

§ 81. Man får äfven höra en och
adnan bland de förmänt bygg-
ga sitt hopp på rikedomar. De
tänka på Emedan Gud har så rik-
ligen välsignat sin snöda och
mitt arbeta på jorden; vi må
han älska mig, men älskar han
mig, vi kan han också göra mig
lycklig i Evigheten.

§ 82. Salunda kan denna bygga
sitt hopp på dygden, den andra
på sin döda Tro, den tredje på
sin fattigdom, den fjerdde på sin
rikedom. o. s. v. Vi tala nu icke
om de lärde, som bygga sitt hopp
på Evigheten, på sin vetenskap-
liga och politiska förtjenst. Och
likenväl äro alla dessa Salighets
grunder "våla brunnar, del der
intet vatten gifva"

§ 83. När vi tala om det värsta till-
ståndet, böra vi äfven gifva några
hänmärken, som utmärka detta